

e atâta toamnă

George Ioniță

de-atâta toamnă
frunzele tresar pe ramuri
înfiorate de reci adieri
tristeți ascunse
răscolesc apusuri grăbite
peste care stropi de lumină
se scurg purpurii
înroșind umbrele
în suflete amintirile dau năvală
sugrumând nescursele clipe
înlănțuind timpul
tâlhărindu-l de viitor...

e-atâta toamnă...
și-n grădini miroase a gutuie
dar tu inimă rămâi
tot străină și pustie